

712.201

1973. MÁR. 4.
Népszabadság

A Városliget télen sem alszik

Könnyű neki, nincs igazi tél, bezzeg, ha hóihar szágúdana keresztül...

Az Állatkertben vasárnapi csúcsforgalom. Február végi napsütéssel, majdnem teljes szélesekkel. Sor áll a jegyért — felnőtteknek két forint, gyermekeknek egy forint. A szomszédos léggömbárúnál a levegővel felfújtt nyúl darabja öt forint, igaz, hogy ráfestették, „Emlék az Állatkertből”. Aki végigjárja a nagy ragadozók, a majmok, a madarak házát, nyilván legkevésbé a guminyúlra emlékszik, amit melleleg célszerű a séta után megvenni, mert az Állatkertbe bevinni szigorúan tilos.

Törzsvendég gyerekek

Az Állatkert télen is szép, annak, aki szereti. Elfogulatlan tekintet azonban látja, hány helyen kopottak az épületek, mennyire szűk minden — nézőnek is és a ketrecben őrzött látóvalónak is. Az elfogulatlan látogató a vonatfűtőt hallván, sejtja, nem a legtisztább levegőt lélegzik a vadak. Azaz, tűnődni kezd, vajon valóban a legjobb helyen áll-e a Zoo? Igen, persze a megszokás. A liget nem volna liget nélküle. Máshol kellene keresnünk április elsején Jónást is, „aki” telefonhoz hívható személyként ismert vízió. A költöztes ötlete nem új, „költözzön a Hűvösvölgybe” kezdettel ismert.

Egyelőre azonban minden marad a régiben. Vasárnap tehát gyerekek síkonganak a szibériai tigris nyugtalan mozgását figyelve. Csalogatják szikláiról a jegesmedvét, tapsolnak a fókák ugatásához. Némelyik gyerek — nyilván törzsvendég — „rendeli a műsort”, mondván, most az oroszlánhoz, most a tevékhez, most a perceshez...

A nézőknek az Állatkert látvány és hasznos szórakozás. Melleleg látogatás közben sem árt felidézni az intézmény több mint száz esztendő történetét. Kezdvé az egykori javaslatlalt, mely 1862 május 26-án került a Magyar Tudományos Akadémia elé — a példát a „művelt külföldi városok” kínálták —, folytatva

a négy évvel későbbi megnyitóval. Xantus János, az „Állatkerti Társulat” elnöke mondotta a köszöntőt. Aztán a mai formájú Állatkert terve következett. Ennek is több mint hat évtizede, s több mint fél évszázadosak a jellegzetességek, a műsziklák és az ország legnagyobb pálmakertje.

Zsibong a Műjégpálya. Hát igen. Lehet, hogy a nemzetközi mezőnyben kevés korcsolyázókat tartják nyilván, de ha egyszer megrendeznék a „ki tud a legnagyobb sűrűségben csuszkorálni” versenyt, több száz fővárosi ifjú pályázhatna a dobogóra. Mert ebből szereznek itten gyakorlatot.

Valaha persze, mondjuk a múlt század derekán, a befagyott tó is elég volt. A Korcsolyázó Egylet itt emelte fabódéját. A bódé az 1874-es tűzvészben leégett. A természeti csapást építkezés követte — a Francsek Imre tervei alapján készült épület ma is áll.

Nem teljes felsorolás

A múlt század hatvanas-hetvenes éveinek, mint látjuk, sokat köszönhet a Városliget. Állatkertet, jégpályát és a Széchenyi fürdőt is. Pontosabban szólva a fürdőt tápláló artézi kutat. Az építmény már századunkban készült.

Lehet tehát játszani, sportolni, bármészakodni. A Városliget őrzi legjelesebb képzőművészeti alkotásainkat — Szépművészeti Múzeum, Múcsarnok —, s talán kevesebben tudják, hogy a napjainkban készülő szobrok is megtekinthetők itt a szoborparkban, mielőtt elfoglalnák végleges helyüket. És ugye a játékkaszinó meg a Vidám Park. Utóbbiról olvastam már dicsőítő éneket s megrovó jegyzetet. Egyik a játékos örömeit ecsetelte, másik összeadta a feleslegesen kidobott forintokat, valamint a döröszégre pazarolt időt. Jómagam nem hiszem, hogy az idő „pazarlása” mindig rossz hatású. Még felnőttön is segíthet. Néhány év óta a Vidám Park télen is hangos. Persze télen sem ad mást, legfeljebb kevesebbet,

mint tavasztól ősziig. Bizony, bizony, fontosabb dolgokról vonja el sok-sok gyerek és felnőtt figyelmét. Ellenértékként mindössze holmi nevetgelést és harsány nevetést adva.

Ágyó, BNV

Nem, ez még nem a búcsú éve. A vásár még megszokott helyén lesz az idén. Aztán? Felszabadul 250 ezer négyzetméter terület. Sokan viaskodtak érte. Meglesz. Széppé tenni szép summába kerül. Úgy mondják, a városközpont szomszédságában ligetet teremteni kevés nagyvárosban tudnak. A Városliget nagyjából megőrzött, fákból gazdag park.

A kerületi tanács néhány évvel ezelőtt Városligeti hetek címmel kulturális programot szervezett, a botanikus kertben gyertyafényhangversenyt. Irodalmi séták, múzeumi séták, a történelmi nevezetességek bemutatása — ezekről lehet majd teljes a liget.

„A Városliget: Az egykori Rákosvidék homokos, mocsaras pusztaságát, annak a nagy mocsárnak a környékét, amelyik a mai Városligeti-tó őse volt, 1755 és 1757 között — Mária Terézia rendelkezésére — fűzfákkal ültették be. Ettől az időtől kezdve beszélhetünk a Városligettről, mert ez a céltudatos akció tekinthető a mai Városliget megalakításának” — olvasom a Zugló tegnap, ma, holnap című helytörténeti könyvben. Azóta számtalan „céltudatos akció” formálta a liget képét.

★

Apropó akció: kifelé sétálva utoljára a gyerekek kedvelt favaránál állok meg. Ostrom zajlik éppen. Jól szervezett támadás, okos védekezés. Hadicselek, személyes virtus. Szép, bátor, sérülés nélküli csatározás. Kimelegedve figyelem. Hiába, nincs igazi tél, a február végi napsütés kigomboltatja a télkibábitot.

MAROS DÉNES